

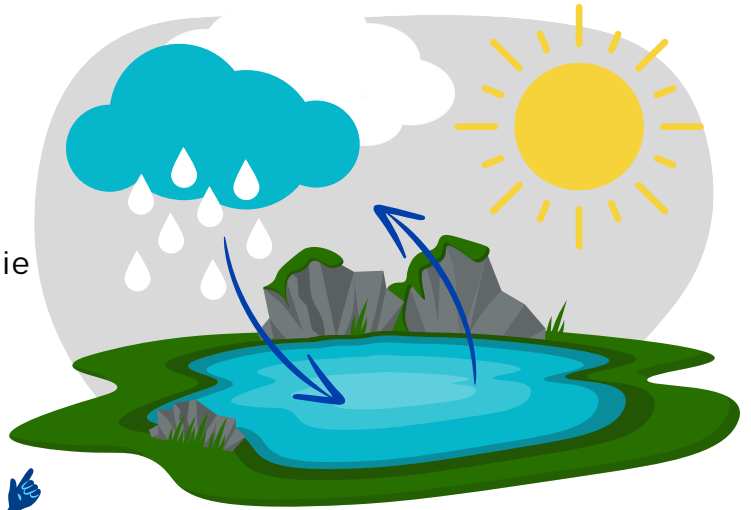
Podróż kropelki wody, czyli obieg wody w przyrodzie

lekcja o wodzie dla przedszkolaków

Na początek

Porozmawiajmy o wodzie, która nieprzerwanie krąży w przyrodzie, wędruje po całej Ziemi przy okazji wielokrotnie zmieniając swoje miejsce i stan skupienia.

Schematycznie obieg wody w przyrodzie można zobrazować następująco:

Do ćwiczeń i obserwacji potrzebujemy:

- niewielkie kostki lodu (które z wyprzedzeniem warto przygotować z kranówki, np. w przedszkolnej zamrażarce),
- zimną wodę z kranu,
- wodę zagotowaną (z zachowaniem szczególnej ostrożności, przechowywana w termosie),
- naczynia na wodę,
- lusterko kieszonkowe,
- kawałki włóczki,
- sól kuchenną,
- tackę, na której będą prowadzone obserwacje i zabawy.

Przebieg ćwiczeń i obserwacji:

Obserwacja stanów skupienia wody:

- zacznij od kostek lodu, ponieważ są najmniej trwałe, weź je do ręki, poczuj ich temperaturę, twardość, gładkość powierzchni; sprawdź co dzieje się z kostką lodu, gdy dłużej trzymasz ją w ręku;
- obejrzyj zimną wodę w naczyniu, włóż rękę do naczynia, a następnie spróbuj nalać na rękę nieco wody i „złapać” ją w dłoni;

Obieg wody w przyrodzie

Całość wody w przyrodzie jest w nieustannym ruchu, w trakcie którego zmienia swój **stan skupienia**. Podstawowe procesy przenoszące wodę w ramach cyklu hydrologicznego (obiegu wody w przyrodzie) to **parowanie, opad, odpływ i retencja**.

Przyjmuje się, że ilość wody w hydrosferze jest na stałym poziomie, jednak wraz z biegiem tych procesów, zmienia się charakterystyka wody, pod względem jej jakości.

Ruch wody w obiegu wywołuje energia słoneczna, która podgrzewając wodę w oceanie - powoduje jej **parowanie** do atmosfery.

Wysoko, gdzie temperatura jest już niższa zachodzi **kondensacja**, czyli przemiana pary wodnej w drobne cząsteczki wody, których skupisko widoczne jest w formie chmury. W nich jest cała masa tych drobinek wody, które to zderzają się i łączą ze sobą. W chwili, gdy osiągną masę umożliwiającą ich uwolnienie – spadają na ziemię w formie **opadu**: deszczu albo śniegu, w zależności od temperatury otoczenia.

Obserwowana kropla wody, wraz z opadem może trafić wprost do zbiornika powierzchniowego, z którego za jakiś czas ulegnie ponownie odparowaniu. I tym sposobem cykl hydrologiczny, tzw. mały – zatoczy pełen obrót.

Opad, który spadanie na powierzchnię ziemi - nieco uszczuplony przez tą część, którą zatrzymają np. rośliny – dociera do gruntu. Woda stanowiąca nośnik składników mineralnych pochodzących z gleby, pobierana jest przez rośliny na własny użytek, a jej nadmiar ulega odparowaniu z powierzchni roślin, proces ten zwany jest transpiracją.

Ziemia dzięki swojej naturalnej porowatości, zatrzymuje wodę najpierw w jej górnej warstwie, a następnie **prześląka** głębiej. Tym sposobem zachodzi **retencja** wody w gruncie, czyli chwilowe jej przetrzymanie i powolne odprowadzenie poprzez **spływ** podpowierzchniowy, aż do momentu zasilenia odbiorników powierzchniowych. Tam też trafia spływ powierzchniowy, czyli nadmiar opadu, który przekroczy zdolność infiltracyjną gruntu.

Stany skupienia wody

Lód – to forma stała, która ma określony kształt i objętość (tak jak np. kostki lodu) – niezmienny czy to w naczyniu czy poza nim, ściśle powiązany z temperaturą otoczenia. Do przejścia wody w formę lodu dochodzi przy temperaturze 0°C.

Warto wiedzieć, że sól rozpuszcza lód - dlatego to m.in. sól stosowana jest do zwalczania śliskości zimowej.

Roztwór powstały z połączenia wody i soli - ma znacznie niższą temperaturę krzepnięcia, dlatego właśnie w naszym doświadczeniu sól rozpuściła kostki lodu, na tyle że miejscowo pozwoliło to na przyklejenie się do nich drobnych nitek włóczki.

Woda – ciecz, której kształt jest zmienny i uzależniony jest od naczynia, w którym się znajduje. Samodzielnie występuje jako kropla, np. rosa – dzięki czemu możemy dostrzec jej kształt.

Para – czyli woda w postaci gazowej także przyjmuje kształt naczynia, w którym przebywa i bez względu na jego wielkość – wypełnia całą jego objętość. Warto pamiętać, że do parowania wody dochodzi w pełnym zakresie temperatur, dzięki czemu przebiega obieg hydrologiczny ale też bardziej przyziemne zjawiska jak wysychanie prania i podłogi po ich umyciu wodą. Pamiętaj, że para wodna jest bezbarwnym gazem, którego nie można zobaczyć. To co zwykle określimy parą, czyli np. mgłą w łazience czy też chmurą unosząca się nad obserwowaną gorącą wodą – to faktycznie drobne kropelki wody w powietrzu, które uległy kondensacji – podobnie jak zbudowane są wspomniane chmury.

